

(CD-89) ૭ - નરસિંહ, મીરાં, અખો, તુલસી, કબીર

નરસિંહ, મીરાં, અખો, તુલસી, કબીર, જલારામ વ્યથા,
તરછોડાયાં જીવતાંની, શતાબ્દી એ વરઘોડા !

થુંક છાંટી ચોંટાડે છે, ટપાલની સહુ ટીકીટ,
ભટકતી રૂઠ પણ, ફાટી જાય વિસ્મિત.

ઝેર, પથરા ઝીલનાર, જીવતાં જેનું દફન થાય,
રૂઠને ન આવે ચૈન, ચાહે મૂર્તિ કંડારાય.

બે - કદર જગતનું હાસ્ય પણ કુર છે,
ઘાવ ઝીલનારની, ખાંભીઓ મશહુર છે.

બે - કદર હિન્દની મશ્કરી યે કુર છે,
'નીલકંઠ ઝેર પીએ,' પુરાણો દસ્તૂર છે.

સંત - કબીર કેવડાનું કફન ઝીની ચદરીયાં,
ડાઘુને ય સમાધાન, ફૂલ-ચમેલી છોડીયાં.

ગુજરાતી સ્મિત ગાંડું પાખંડ પૂજે અહીં,
સાચાંને સમજે નહીં, રક્ત - પીત્ત રૂઝે નહીં.

હિન્દના અલૌકિકનું જગત કરશે મુલ્યાંકન,
'અમારું રતન છે' કહેશે ભારતીય શુરાતન.

શુધ્ધ જ્ઞાની હોય સદા, નિરાતુર, નિરાકુળ,
ખટપટ જે હો તે હો, જગત-ઊદય સાનુકુળ.

અમૃતના દરિયામાં નવનીત તૃષાતુર,
જગત લાઘ્ય ઠારવા 'આ' ભજન-વાણી આતુર.

અ-ગાયકનું ગીત સમજ, ગાયું મન-મીત સમજ,
સમજ સમજો સમજ સમજો, જગત-ઊદય સ્વર સમજ.

અ-સહજની લઘુ સમજ, સહજની ગુરુ-સમજ,
ના-સમજનાં બે-સમજ, 'આ' સહજ 'તે' પરમ-સમજ. (૩)

જ્ઞાન અવતારનું પૂર્ણ સૂર્ય સુદર્શન,
સ્વયમેવ સિદ્ધ-સ્વરૂપ ઐશ્વર્ય પ્રદર્શન.

